

Кулата

съ ЧАСОВНИКЪ

Чудно затрептѣ нощта.
Грѣятъ златнитѣ звезди.
Морно сънь заспа града.
Кулата съ часовникъ бди.
Съ бѣли каменни стени —
Тя на стража тамъ стои
И отъ часъ на часъ звѣни:
Будно времето брои.
Тежкиятъ камбаненъ чукъ
Удря въ нощна тъмнина,
И следъ трепетния звукъ
Пакъ настава тишина.

Иванъ Карановски

ПИЛОТЪ.

Все нагоре, все напредъ
ти надъ нашиятъ села
пънешъ, воленъ самолетъ,
съ металически крила.
Песенъта ти днесъ ехти
надъ гори и планини,
мощна птицо, пий, лети
въ облачнитъ висини.
А когато пораста,
ще зачудя тоя свѣтъ,
щомъ надъ роднитъ мѣста
брѣмне моятъ самолетъ.
Къмъ безоблачния сводъ
ще се вдигна — гордъ и смѣлъ,
че съмъ български пилотъ
небесата завладѣлъ.

Симеонъ Мариновъ

